

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 38/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. marca 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. P., bytom V., ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom Vranov nad Topľou rozhodnutiami č. k. 8 C 342/96-77, sp. zn. 8 C 340/96, sp. zn. 8 C 381/96 a č. k. Nc 658/94-151, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. P. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. marca 2002 doručená sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) J. P., bytom V. (ďalej len „navrhovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) Okresným súdom Vranov nad Topľou (ďalej len „okresný súd“) rozhodnutiami č. k. 8 C 342/96-77, sp. zn. 8 C 340/96, sp. zn. 8 C 381/96 a sp. zn. Nc 658/94-151. Uvedenými rozhodnutiami okresný súd nepripustil navrhovateľa ako

zástupcu jeho plnoletej dcéry v konaní pred súdom a obmedzil jeho spôsobilosť na právne úkony.

Ústavný súd nemá právomoc preskúmať rozhodnutia všeobecných súdov, pokiaľ tieto nie sú zjavne nesprávne alebo svojvoľné, čo v danom prípade nemožno konštatovať. Súčasťou práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nie je právo zastupovať inú osobu v súdnom konaní. Preto je sťažnosť navrhovateľa v časti namietajúcej porušenie jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru tým, že nemohol zastupovať svoju plnoletú dcéru v súdnom konaní, zjavne neopodstatnená. Proti rozhodnutiu o obmedzení spôsobilosti na právne úkony sa navrhovateľ môže brániť podľa § 186 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Z jeho sťažnosti vyplýva, že túto možnosť 10. apríla 2000 aj využil. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je ústavný súd príslušný rozhodovať o ochrane základných práv a slobôd len vtedy, keď o nej nerozhodujú iné, teda všeobecné súdy. Keďže v danom prípade sa navrhovateľ mohol ochrany pred údajným porušením svojich práv domáhať pred všeobecným súdom, nie je daná právomoc ústavného súdu konať v jeho veci.

Nedostatok právomoci ústavného súdu na rozhodnutie o tejto sťažnosti nie je možné odstrániť. Preto ústavný súd nevyzýval navrhovateľa na odstránenie väd jeho sťažnosti.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. marca 2002